

—կ. Պօլսոյ «Լէվէնթ» Հիրէլսոյ օրաբորոյն Ալ-
լէլի 3 (Ն. Տ.) թուոյն մէջ ընթեռնումք .

«վասե. Համամշեան Ստրդիս էֆէնտիի տիկ-
նոջ առաջնորդութեամբ կայսերական պալատը
՚ի նպաստ վերջին պատերազմէն վկանեալ վի-
րաւորելոց և գաղթականաց՝ տրուելիք նուա-
դահանդէսը (concert) ասկէ առաջ ծանուցեր
էինք : Այժմ կըլսեմք թէ ամեն հարկաւոր ե-
ղած պատրաստութիւնները ձեռք առնուած
են ; և յուսալի է որ վեհա. Սուլթանն ևս իր
բարձրաշուրք ներկայութեամբը պատուէ սոյն
նուագահանդէսը :

«Մասնաւորապէս կըսեմք թէ՝ ծովային գործոց պաշտօնեայ Սայհտ փաշան նամակ մը դրած է Համամճեան Էֆէնտիի տիկնոջ որ սոյն մարդաբասիրական գործը յզացած է, յարտնելով նմա թէ վեհա. Սուլթանը դիտաւորութիւն ունի ներկայ գտնուուիլ սոյն հանգիսին . իսկ եթէ տնակնիալ պարտզ անելը իր ներկայութիւնը չթույլատրեն, նորին վեհափառութիւնը պիտի հաճի իր կողմանէ ներկայացուցիչ մը զրկել սոյն նուագահանդէսին»: (Թարգմանութեան Յ.Բ.)

— Կըլսեմք թէ Ռուսիոյ օգոստ կայորն՝ Այի—
Ստէֆանոյի հաշոռաթեան դաշնադրոյն ասորա-
գրութեան բարեպատեհ առթիւ, Սպիտակ Ար-
ծուոյ կարդին առաջին աստիճանի շքանշանն
շնորհեալէ արտաքին գործոց նախարար Սաֆէթ
փաշային և պատերազմական գործոց նախարար
թէու գիտաշային : Այլև Աննայի կարդին մեծ
ժապաւէնն Սաատուլլահ—Պէյին և Համարձեան
Սարդիս էֆէնարին, Նմանապէս նոյն կարդին
երկրորդ աստիճանի շքանշանն Թարէն էֆէնտի-
ին շնորհած է :

— Բարձրա. Նիքոլաս Մեծ — Դուքսն ՚ի նպաստ
պատերազմի գաղթ ականաց առհասարակ՝ 2000
թոլ իմբէրիալ ոսկի շնորհեր է ձեռամբ կ. Պօլոյ
Գերմանիոյ դեսպանին :

—Մօնսէյնէօր կրասէլլի , որ Հռոմի Աթոռոյն
քահանապետական նուրիակ է՝ ՚ի կ. Պօլիս , յան-
ցելումն պատիւ ունեցաւ օգոս. Սուլթանին ներ-
կայանալը , որում յանձնեաց Լէօն ժԳ. Պատին
ինդնագիր նամակն , որով Նորին սրբազնութիւնն
իւր գահակալութիւնը կրծանու ցանէ Նորին կայ-
սերական զեհափառութեան :

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ամիս մի չկայ , որ երեք եպիսկոպոսունք ,
այսինքն գերատեալ առաջարք Մ . Խրիմեան՝ նախորդ
Պատրիարքն Կ . Պօլսոյ , Խորեէն Նարպէջ և Մատ-
թէոս Իզմիլեան սրբազնքն մելինեցան 'ի կոս-

ԱԽԵՐԱԿԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՂԳԻՑ Եւ որդից Հայաստանի

ԱՌ ԵՐԱԿԱՆԻ ԳԵՏ
Աշնանային մի զիշեր էր ,
Մեղմիկ մի հով կը քըչէր ,
Եւ լուսինը , առաջեցց դշոյն
իւր ճաճանչքը արձակէր :
Այս , Փիբէն , հարս նազելի
Սիզ այր յ՛՛Ովկեան այն վերին ,
Բայց տիտուր և գունատ դիմօք
Զունէր ժպիտ յ՛Երեսին :
Մերթ փայլում էր , շողջողում էր
Արծաթափայլ մի լուսով ,
Մերթ խոյս կը տար , կը ծածկուէր
Ընդ թխաթոյը մի ամպով :
Մերթ ջրերում կը տեսնուէր
Նորա չքնազ երեսը ,
Մերթ ամպահիւս մութ քօղի տակ
կը ծածկէր նա իւր դէմքը :
Արաքսն յայնժամ ոլոր մոլոր
Սլանում էր լոյն դաշտում
Եւ իւր ալիքը մեղմ ձայնով
Գլորում էր , սահեցնում :
Հին եռանդ ովլս իւր մկանունք
Փրփրադէղ անդ չիկուտէր ,
Եւ կրքալից , կատաղաբար
Չ'որստար նա , չ'մոնէր :
Նորա խաղաղ ափանց մերայ

տանդնուռպօլսոյ : Ըստ տեղեկութեամնց մերոց՝ ՚ի յիշեալ ՚ Հարց առաջինն ուղեորեցաւ , ՚ի Մահ-չէսթէր՝ ըստ խնդրոյ Հայոց բնակելոց ՚ի նոյն շահաստան քաղաքի , ՚ի հոգեւոր այցելութիւն նոցա : Երկրորդն՝ այսինքն Խորէն եպիսկոպոսն որ Հայկազեան նորահաստատ կաճառին նախադաշնէ , գնաց ՚ի թէգէրասպուրկ հայկական ձեռագիր հին և կարևոր մատեաններ վինտրելու , որք կըդտնուին եզեր նոյն մայրաքաղաքին կայսերական մատենագալրանին մէջ : Խոկ հզմիրլեան եպիսկոպոսն՝ ըստ հրաւիրանաց վեհա-կաթողիկոսին ՚ի Ս. էջմիածին գնաց :

Անդ զիսկան օրագիրքն , օրակիսի են թայմշ ,
Տէլի Նիւս , Մանէսթը կաշտիըն և այլն , ՚ի սուզ
ժամանակէ հետէ Հայոց և Հայաստանի վրայօք
դրաղեալ են և ոչ սակաւ խորհրդածութիւններ
կընեն ՚ի նպաստ բարւոքման այժմեան վիճակին
Հայաստանի . սրում ըստ օրինակի Վուկարիսյ
ինքնօրինութիւն նորհուելու հարկ կըհամարին
և մեծ փափաք կըյատնեն :

Այս փափաքն ՚ի գործ գնելու համար ժողովներ (միջինինկ) կը լինածն ՚ի լուսածութեան գլխաւոր լուսերու և ազգային երես-փոխանաց և խնդիրն այն աստիճան կը պաշտպանուի նոյնիսկ բարլամենթին մէջ, որ արտաքին դորդոց նախորդ պաշտօնեայ լորտ Տէրպի խոստացեալ էր ուշագրութիւն մատուցանել այս խնդրոյն :

Տիկիսիսի «Մշակ» օրագիրն կըսէ թէ այս
խնդիրն՝ նոյն իսկ Անդղիոյ կառավարութեան
դրակմամբն կըյուղի և նպատակ մի ունի, որ
ոչ է յօդուա Հայոց, այլ՝ ի նպաստ նոյն տէ-
րութեան քաղաքականութեանն ։ Յիշեալ օրա-
գիրն՝ իւր 15երորդ թուոյն մէջ յառաջ կըբերէ
նաև զիետեեալ հետաքրքրական հեռագրա-
լուրն՝ որոյ ինչ արժէք ունենալին կըթողումք՝
որ մեր ընթերցողք դատեն ։
«Ինչպէս մեր ընթերցողին արդէն յայտնի է

Վէննայից ստացված հեռագրենց , Անգլիան
դրզ ում է կ. Պօլսի Հայոց Պատրիարքին պա-
հանջել Թուրքիայից Հայաստանի ինքնավարու-
թիւնը , Խոստանալով պաշտպանել Հայերի այդ-
պահանջողութիւնը՝ լինելու կօնֆէրացիում .
իսկ Հայոց ազգային ժաղավը չէ ըստում այդ-
առաջարկութիւնը” :

Ազգասիրական ուրախութեամբ ընկալաք՝ ի
թէհրանէ զյետագայ նամակն՝ զոր գրեալ է
մեզ մին յաշակերտաց Հայկաղեան վարժարանի
նոյն մայրաքաղաքին։ Ի նոյն նամակի ծրարեալ

Նստած կայր մի պատանի ,
Զեռոքըն գլխոյն նեցուկ տոռած՝
Մտածում էր վշտալի :
— «Այս քս» առաջ , և արտօսիներ
Աչքն իջան Երախիում .
Ինչո՞ւ արդեօք դու լուռ ու մուն
Սահոււմ ես այս ձորերում :
Ինչո՞ւ այդ դաշտք , քո դետախ
Այդ պէս տիսուր , տրուում են ,
Ինչո՞ւ այդ վայրք և այդ տեղիք
Այդմ ամսի , անբեր են :
Դու Հարկական սրբազն գէտ ,
Ինչո՞ւ Սափու եռ դարձել ,
Եւ քո Ընթացք չունի ոչ ձայն
Եւ ոչ ազնուկ արձակել :
Հայրենական դու իմ սուրբ դետ ,
Ընդունիր իմ արտասուք ,
Որ կը հեղում առատօրէն
Խոր համակեալ դառն 'ի սուրբ :
Իմ աչքերէն կախուած կայլակք
Թող քո ջուրցըդ խառնուին ,
Եւ դժբապդիս այս դոհարքը
Սրտիս թարգման համարուին :
Եղերական այն անցեալը ,
Որ քո աչօք դու տեսեր ,
Ցիշողութիւնը պղտորէ
Եւ խոռոչ զիս կարելեր :
Առ քեզ դիմեմ՝ ով Հայաստան .
Դու Հարենիք քաջարան :

դ-տաք մի քանի ուստանաւոր աշխատասիրութիւնն
յիշեալ աշակերտաց , որոց խնդրոյն համեմատ՝
զմի մասն նոյն աշխատասիրութեանց հրատա-
բակեմք ’ի բանասիրականի ներկայ թուոյս և
զհմայեալն ի ըստ ընծայեսցուքյաշղորդ թուոյ,

Անշուշտ գովութեան և քաջալերութեան արժանի է ուսումնասիրուկան գեղեցիկ եռահնաւշակերտաց Հայկաղեան վարժարանին թէհրանի . որում յաջողութիւնն և յարատել յառաջադիմութիւնն բարեմազթեմք 'ի բոլը որտէ :

Թէհրան, 6 Փետրվար 1878
Մեծարդոյ և բարեջան խմբագիր,

Պիտի զարմանաք ընդունելով այս գրութիւնն
այնպիսի մի անձնէ , որ երբէք ձեզ հետ մինչ
ցարդ թ զթակցութիւն անելոյ պատիւը չէ ու .
նեցած , տես անելով միանգ ամայն նամակ մի ՚ի հե-
ռաւոր սահմանէ առ ձեզ ուղղուած . որում
գոյցէ երբէք չէիք սպասեր :

բայց ես մի համարձակութիւն կըստանամ այս
մասին . քանզի եթէ առաջին անգամ՝ ձեզ դրե-
լոյ պատիւը կունենամ , ձեզանէ չնորհակալ լի-
նելոյ համար է միայն , ձեզ արտայստելոյ հա-
մար մեր երախտագիտական գդացմոնքը՝ մեր
նկատմամբ ձեզ ունեցած ազգասիրական բարե-
սրտութեանը մասին . թէև չպիտի կարողանամ
հառատարմարար յայտնել այն զդացման աստի-
ճանը , զոր մեր սրտերն կըկըեն : Մինչ Պարս-
կահայի մտաւորական սդին կըծփայր տղիտու-
թեան ալեւաց վերայ , և այն գիշերային խաւա-
րը ոչինչ արշալըյս չէր խոստանայր մեզաւետել
մինչ Պարսկաստանում Հայոց երակների մէջ
պաղած էր Թորդումեան ազգին նեպհական ա-
րիւնը . և նորա խեղճ , մատղաշ զաւակունք և
երիտասարդք օրինակ առնվով իւրեանց հայրե-
րէն՝ տգիտութեան մալեռանդին ճիւղին կըզո-
հէին իւրեանց անդին վայրկեանները և ոչ իւ-
մաստութեան աստաւածուհոյ Ավենսասայ՝ գուք
ազգասիրական եռանդեամբ բարբոքեալ Հայ-

կտկան ողի իւն շարժեալ, ձեր «Արշալոյ» պատուական լրագիրը տռանց ընդհատութեան մեջ, յուզարկելոյ բարեսրտութիւնը ունեցել էք: Կարեթի է ասել թէ Հայոց աղքը ձեղ պէս անձանց կ'պարափ առաւելապէս իւր ներկայ յառաջադիմութեան այս կէտը. ձեղ որ'ի բազում ամաց հետէ որպէս անխոնչ մշակ՝ կաշխատիք աղքային մտաւորական շարժման նպաստամասոց լինել, և հայրենիք, կրօնք բառերն յեղյեղած էք միշտ մեր ականջներէն. և ի՞նչ արդեօք աւելի քան զայս կարէիք գործել այս մասին: Աղդութեան վերայ մտածած ժամանակնիդ ի մոռացօնս չարկիք նաև զմեզ. և յիշ-

Եւ Պալտկական խուժաստանէս
Քեզ գամ երկիր դիւցազանց՝,
Մինչ բորբոքեալ խօսէը այսպէս
Երիտասարդն այն արի ,
Յանկարծ վերցուց նա իւր աչեր ,
Տեսաւ մի կոյս գեղանի :
Մի դիցուհի էր գեղեցիկ ,
Աւ աշերտվ , հերարձակ
Եւ ցայտում էր թարթափէն դուրս
Ոգեռդեալ մի կրակի :
«Ո՞վ ես գու , վեհ յաւերժհարսդ ,
Հարցուց ապշած պատանին ,
Զ'իցէ՞ Նանէ կամ Աստղիկն ես
Գեղեցիկութեանց դիցուհին :
Կամ թէ գաս աստ իմ հետ հեղուլ
Արաքսի մէջ արցունքներ ,
Միթէ և գո՞ւ ունիս սրտումդ .
Ծանրացած գառըն վշաեր :—
Բայց նա զնաց հանդարտ կերպով
Եւ պատանւոյն դէմ կանգնեց
Եւ սրտի դոււըն բանալով
Խոր թառաջներ արձակեց :
— «Հայստանեայդ եմ ես Ոգին ,
Դարսուց 'ի վեր հալածուած ,
Ի՞աղետափ և անլուր փիշուք
Միւս ինձ բաժին են եղած :
Զ'կան այլ ես իմ քաջ որդիք
Արամ , Վահագն և Տիգրան ,
Ո՛ Արտակէս և ոչ Տրդատ ,

